

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. sierpnia 1917.

Treść: (M 356. i 357.) 356. Rozporządzenie, dotyczące prowadzenia księgi poboru i wydawania węgla przez drobnych handlarzy węgla we Wiedniu. — 357. Rozporządzenie, dotyczące organizacji i zakresu działania Centrali spirytusu.

356.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa robót publicznych z dnia 10. sierpnia 1917,

dotyczące prowadzenia księgi poboru i wydawania węgla przez drobnych handlarzy węgla we Wiedniu.

Na podstawie §§ 9. i 57. cesarskiego rozporządzenia z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Drobni handlarze węgla we Wiedniu są obowiązani prowadzić podług dołączonego wzoru dzienne zapiski co do poboru i wydawania materiałów opałowych (księgę poboru i wydawania węgla). Zapiski te mają zawierać: zapas materiałów opałowych z dnia poprzedniego, ilość pobranych materiałów opałowych, ilość materiału opałowego, wydanego drobnym przemysłowcom przy podaniu imienia i nazwiska oraz mieszkania prowadzącego

przemysł, łączną ilość prywatnych gospodarstw domowych, zaopatrzonych w jednym dniu i ogólną ilość materiału opałowego, im wydanego, wkońcu zapas materiału opałowego pozostałego każdego dnia.

26 15.

Drobni handlarze węgla mają księgę poboru i wydawania węgla wyłożyć w swym lokalu, sklepowym do każdorazowego wglądu przez organy c. k. Dyrekcji policyi i Urzędu targowego gminy miasta Wiednia.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane podług § 11. cesarskiego rozporządzenia z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, przez polityczną władzę grzywnami do 10.000 K albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Homan wlr.

357.**Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 24. sierpnia 1917,****dotyczące organizacy i zakresu działania Centrali spirytusu.**

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

(1) Organizację i zakres działania Centrali spirytusu, urządzonej rozporządzeniem Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331, reguluje się na nowo, jak następuje:

§ 2.**Organy Centrali spirytusu.**

(1) Organami Centrali spirytusu są:

1. Dyrekcya;
2. kierownicy.

§ 3.**Dyrekcya.**

(1) Dla prowadzenia interesów Centrali spirytusu mianuje Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu dyrekcję, składającą się co najmniej ze 6 i co najwyżej z 12 członków i przeznacza z pośród nich prezydenta Centrali oraz jego zastępcę. Prezydent, jego zastępca oraz członkowie dyrekcji wykonują swój urząd jako urząd honorowy.

(2) Dyrekcya kieruje interesami Centrali spirytusu podług porządku czynności, który ma być przez nią wypracowany i przez komisarzy rządowych (§ 5.) zatwierdzony.

(3) Porządek czynności musi zawierać:

(4) Postanowienia co do praw i zakresu obowiązków prezydenta Centrali spirytusu i jego zastępcy, co do sposobu zwoływania posiedzeń dyrekcji, co do uchwalania i prowadzenia protokołu w tychże, co do sposobu doręczania rozstrzygnięć Centrali spirytusu, oraz postanowienia, regulujące wewnętrzny tok czynności Centrali spirytusu.

(5) Na każdorazowe żądanie komisarzy rządowych (§ 5.) należy powoływać na posiedzenia dyrekcji świadomych rzeczy reprezentantów z kół

rolniczych, przemysłowych, handlowych i konsumcyjnych.

(6) Prezydent a w razie doznania przezeń przeszkody tegoż zastępca reprezentują Centralę spirytusu na zewnątrz.

(7) Do podpisywania pism, zawierających rozstrzygnięcia Centrali spirytusu, są uprawnieni prezydent lub jego zastępca albo dwaj członkowie dyrekcji.

§ 4.**Kierownicy.**

(1) Do bezpośredniego prowadzenia interesów Centrali spirytusu mianuje dyrekcya kierowników w potrzebnej ilości, którzy utrzymują za swą czynność wynagrodzenie, które ma dyrekcya oznaczyć. Kierownicy mają przy prowadzeniu interesów przestrzegać ściśle wskazówek dyrekcji i są przed nią odpowiedzialni.

§ 5.**Państwowy nadzór.**

(1) Centrala spirytusu podlega bezpośrednio Urzędowi dla wyżywienia ludności i prowadzi swą czynność według jego wskazówek. Państwowy nadzór wykonują komisarzy rządowi, których mianuje Urząd dla wyżywienia ludności i Minister skarbu. Komisarzy rządowi mają prawo wglądać do wszystkich zapisków i aktów Centrali spirytusu i żądać wyjaśnień, które uważają za potrzebne. Należy ich zapraszać na wszystkie posiedzenia dyrekcji Centrali spirytusu i są oni uprawnieni zabierać tamże głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała; są oni dalej uprawnieni tak długo odraczać wykonanie uchwał dyrekcji i zarządzeń organów Centrali spirytusu, póki Urząd dla wyżywienia ludności nie poweźmie ostatecznej decyzji.

§ 6.**Zakres działania Centrali spirytusu.**

(1) Zakres działania Centrali spirytusu obejmuje:

1. Przydzielanie całego surowego spirytusu w (rolniczych i przemysłowych) gorzelniach wyprodukowanego i podczas trwania mocy obowiązującej tego rozporządzenia wyprodukować się mającego, który podlega opłacie konsumcyjnej, rafineryom i zakładom do denaturowania celem objęcia do rafinowania i denaturowania,

2. Ustanawianie cen objęcia, które mają być płacone przez rafinerie i zakłady do denaturowania gorzelniom za przydzielony surowy spirytus, oraz warunków objęcia i zapłaty, o ile odnośne postanowienia w umowach między gorzelniami lub stowarzyszonymi związkami gorzelni z jednej strony a rafineriami z drugiej strony nie czynią zbędnym takiego ustanowienia.

3. Ustalenie wymiaru, w którym dostarczony podług punktu 1. tego paragrafu surowy spirytus ma być rafinowany i albo jako rafinowany spirytus albo jako surowy spirytus do użytku oddany, tudzież wydawanie dotyczących wskazówek.

4. Uwalnianie produktów, uzyskanych z rafinowania surowego spirytusu oraz z surowego spirytusu, który ma być oddany do handlu bez rafinowania, do ekspedycji przez urząd skarbowy z tym skutkiem, że ekspedycja przez urząd skarbowy do opodatkowania lub wolnego od opłaty użycia dopuszczalną jest tylko na podstawie zawiadomienia o skutecznym uwolnieniu, które przesyła Centrala spirytusu państwowym organom nadzorczym.

5. Rozdział produktów z rafinowania i surowego spirytusu (punkt 4.) między odbiorców.

6. Ustalanie cen sprzedaży za spirytus, o ile one nie są już ustalone lub nie będą ustalone szczególnymi rozporządzeniami, tudzież nadzór nad zachowaniem tych cen.

7. Wydawanie opinii przy regulowaniu gospodarczych kwestyi, które dotyczą przemysłu spirytusowego albo przemysłu, z nim w związku stojącego, w szczególności przy zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji, przy wydawaniu i stosowaniu zakazów przywozu i wywozu, przy zarządzeniach na polu pieczy socjalnej i przy wszystkich kwestjach, które wynikną przy przejściu do gospodarki pokojowej.

8. Wszystkie inne zadania, które są Centrali spirytusu przekazane w istniejących już rozporządzeniach i przepisach lub będą jej przekazane w przyszłości rozporządzeniami albo zarządzeniami.

§ 7.

Prawo rządu do zatwierdzenia.

(1) Uchwały dyrekcji Centrali spirytusu podług § 6., punkt 2., 3. i 6., podlegają wyraźnemu zatwierdzeniu i zmianie przez Urząd dla żywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 8.

Zasady dla przydzielania i rozdzielania.

(1) Przydzielanie podług § 6., punkt 1., oraz rozdzielanie podług § 6., punkt 5., następuje podług zasad, które ustala dyrekcja Centrali spirytusu wedle wskazówek komisarzy rządowych.

§ 9.

Prawo zażalenia.

(1) Przeciw rozstrzygnięciom i zarządzeniom dyrekcji Centrali spirytusu przysługuje interesowanemu prawo zażalenia do Urzędu dla żywienia ludności, które należy wnosić do Centrali spirytusu we Wiedniu w ciągu ośmiu dni po doręczeniu rozstrzygnięcia. Zażalenie niema skutku odraczającego.

§ 10.

Zamknięcie.

(1) Cały podlegający opłacie konsumcyjnej spirytus, istniejący już w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie oraz wyprodukowany jeszcze podczas trwania mocy obowiązującej tego rozporządzenia, jest zamknięty.

(2) Zamknięcie ma ten skutek, że zamknięty spirytus może być tylko podług wskazówek Centrali spirytusu przerobionym, zużytym, dobrowolnie lub przymusowo sprzedanym i że nie można nim rozporządzać bez wskazówki Centrali spirytusu.

(3) Zamknięcie gaśnie w chwili przeprowadzenia zarządzeń, wydanych przez Centralę spirytusu na podstawie postanowień § 6., punkt 4. i 5.

(1) Skoro pozwolenie do wolnego od opłaty użycia spirytusu zgaśnie lub zostanie odwołane, nabiera znowu mocy zamknięcie odnośnie do tego spirytusu, o ile on w tym czasie znajduje się jeszcze u uprawnionego do poboru.

(2) Centrala spirytusu jest za zezwoleniem Urzędu dla żywienia ludności uprawnioną rozporządzać także takim spirytusem, który już nie podlega zamknięciu i wydawać wskazówki co do jego dalszej sprzedaży i co do jego dostarczania.

§ 11.

Odebranie przymusowe.

(1) Jeżeli producent, posiadacz lub przechowca zamkniętego lub niezamkniętego spirytusu wzbrania się uczynić zadość jakiemuś rozporządzeniu lub zarządzeniu Centrali spirytusu, lub

jeżeli nie jest znaną osobą albo miejsce pobytu tego, komu przysługuje prawo rozporządzania tym spirytusem, lub na czyj rachunek on jest złożony, wówczas może Urząd dla wyżywienia ludności na wniosek Centrali spirytusu zarządzić przymusowy odbiór tych zapasów; orzeczenie ma skutek przeciw każdemu, komu przysługują prawa do tych zapasów. Przeprowadzenie następuje przy zachowaniu odnośnych przepisów podatkowych przez polityczną władzę I. instancyi podług wskazówek, które od wypadku do wypadku ma wydać Urząd dla wyżywienia ludności. Odebrane przymusowo zapasy mają być aż do odtransportowania bezpłatnie i troskliwie przechowane przez ich ostatniego posiadacza (przechowcę).

§ 12.

Obowiązki gorzelń, rafinerii, posiadaczy składów wolnych i posiadaczy zakładów do denaturowania.

(1) Rolnicze i przemysłowe gorzelnie, następnie rafinerie, posiadacze składów wolnych i posiadacze zakładów do denaturowania są obowiązani czynić zadość wszystkim zarządzeniom, wydanym w zakresie działania Centrali spirytusu (§ 6.). Rolnicze i przemysłowe gorzelnie oraz rafinerie spirytusu są podczas trwania ich ruchu obowiązane pierwszego dnia każdego miesiąca donosić Centrali spirytusu o ilościach surowego spirytusu i rafinowanego spirytusu, które zostały wyprodukowane w ubiegłym miesiącu, tudzież w następującym miesiącu prawdopodobnie zostaną wyprodukowane, oraz przedkładać jej pozatem na żądanie wszystkie wykazy, których ona potrzebuje celem wypełnienia swych zadań.

§ 13.

Poświadczenia transportowe.

(1) Przesyłki surowego spirytusu i rafinowanego spirytusu wraz z denaturowanym spirytusem mogą być, o ile waga przesyłki przenosi 100 kg, tylko wtedy przyjmowane przez koleje i przedsiębiorstwa żeglugi parowej do transportu, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone jest poświadczenie transportowe, wystawione przez Centralę spirytusu.

(2) Dla przesyłek zarządu wojskowego i pośyłek z krajów węgierskiej świętej korony oraz Bośni i Hercegowiny nie potrzeba poświadczeń transportowych.

§ 14.

Koszta Centrali spirytusu.

(1) Celem pokrycia kosztów, połączonych z prowadzeniem interesów Centrali spirytusu, o ile one nie zostaną ściągnięte przy wykonywaniu zadań, które stanowią obowiązek Centrali spirytusu podług postanowień § 6., punkt 8., może Centrala spirytusu pobierać za zezwoleniem Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu opłaty od gorzelń, rafinerii i zakładów do denaturowania podług klucza przez dyrekcję ustanowionego, których wysokość za każdy rok obrotowy należy z góry ustalić.

(2) Reszta, pozostająca z pobranych opłat po pokryciu wszystkich kosztów Centrali spirytusu, ma być według tego samego klucza rozłożoną na gorzelnie, rafinerie i zakłady do denaturowania i zwróconą uprawnionym do poboru.

(3) Zalegające opłaty mogą być ściągnięte w drodze politycznej egzekucyi.

§ 15.

Przekroczenia, kary.

(1) Przekroczenia tego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, karane przez polityczne władze I. instancyi karani pieniężnymi do 20.000 koron lub według ich uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 16.

(1) Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331, dotyczące urządzenia Centrali spirytusu i obrotu spirytusem, uchyla się.

§ 17.

Początek mocy obowiązującej.

(1) To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.

Wimmer wlr.

